

La

Adina Speranta

Privisem fascinată cum raza de lumină
prinsese orizontul în palma ei de foc,
plângea în cer o rană cu lacrimă sanguină
prinzând în brațe norii, strângându-i de mijloc.

Se-ncețoșa albastrul sub molcoma-nserare,
tăceau sfioase călduri de sălcii pe alei,
ici, colo, o scânteie, un sclipăt, o mișcare,
un licurici amnezic străfulgera sub tei.

Veneau ca o furtună noi versuri migratoare
deșțelenind uitarea în ritm elegiac,
scurmau adânc în taină s-ajungă la izvoare
în scurtul timp al nopții când te privesc și tac.

Adina V.

10.06.2018